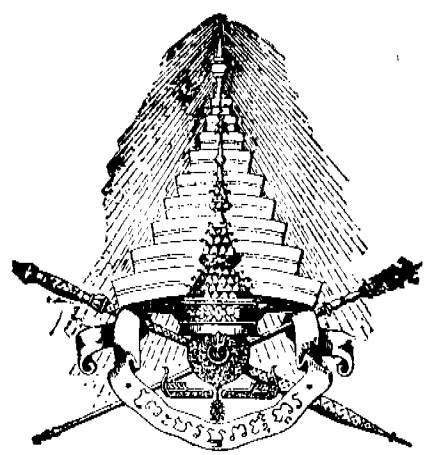

ตั้งกรมการอาหารา พระสังฆสตีบเฮจองค์ มาสัน
นิบาต ตำรายา พระพุทธมนต์ ในมณฑล
พระราชพิธี เพื่อให้ทรงพระเจริญศรีเฉลิม
พระราชมงคล จึงมีพระบรมราชโองการ
ให้เชิญเชิญเทพยดา มาประชุมสดับรับรศพร
พจน์แห่งพระมุนีนารถ มีประสาธน์เดือมใส่
ได้ผลดั่งวันพระราชกุศลนี้แล้วไซ้ เทพ
เจ้าทั้งหลาย จึงมีไมตรีจิตประสิทธิ์ถวาย
พระพรไชย ให้เจริญพระราชศรีสวัสดิ
มัญญะอรรณพไมตรี เพิ่มพูนพระราชเกียรติ
ติเรกยศ ให้ปรากฏแผ่ไพศาลไปในนา
นาประเทศ ทุกเขตร ชนชาติมาระอาพระเดช
ปราศจากสรรพภัยเภทปี่พนาทิกุช จึงเสวย
โองการวิเศษ ที่หมายลุ่มบรูณ์ พุดพิพัฒน์ยืนโยค
นฤโคกนิรันดร์ตาย กับทั้งพระบรมวงษาเสนา
มาตย์ราชบริดส์ทั้งหลาย แด่สมณพราหมณา
ประชาชน ให้พ้นทุกข์พิบัติ จึงคุ้มครองบ้อง
กัน กำจัดพิษภัย ร้อยอย่าให้มาบีบซ้ำ อีกอน
นานา อมนุษย์กษัตริย์ เจนิราชทุกสิ่ง สรรพโรคา
พาช พยาธิ อุบัติทวารไร ให้ร้างดับดับ ไกล
เกษมสุข ทั้งทุกมนุษย์กรประชา คณาสัต
จตุบาทวิมาท จึงลุ่มบรูณ์ พุดสวัสดิ บำราศ
พิบัติอันมา ทั้งสรรพโทษทวารให้ตัดต้องตาม
ฤคฤค เป็นอุปการ แก่สรรพพญานาหาร แด่พืช

ผล พฤษภา ดตาชาติ ให้บริบูรณ์ทั่วประเทศ
ราชฎีการา ตามนิคมชนบท กำหนดในจ
หวัด พระราชอาณา ปกติ มณฑล ดกด
เขตรชนบัจฉินคพิได้ย ล้มา โดยนัยประกาศ
อันอาคมพรวณา มาฉนี้ ๗

ประกาศตั้งกรมแด่เจ้าพระยา

ศุภมัตถุ พระพุทธศาสนกาล เป็นอดีตภาค
ดั่งแล้ว ๒๔๕๓ พรรษา บัณฑิตนัก จันทร
คตินิยม มกฎดั่งวัจระ กติกมาศ กภาพ
บัช อัญมัตถิ จันทวาร สุริยคติภาค
รัตนโกสินทร์ ศก ๑๒๗ พฤศจิกายน มาศ โฉฟัด
มาลาหคุณพิเศษ บริเขตกาลกำหนด
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ
มดินทร เทพยมหา มกฎ บุรุษรัตนราชวิวงษ์
วรุตมพงษ์ บริพัตร วรชคดียราชนิกโรตม
จาตุรันตบรม มหาจักรพรรดิราช สังคาศ อุทโต

๑. ชาติสังสุทธเคราะห์ณ์ จักรกรี บรม นารถ
 ๒. มหา มกุฏ ราช วรางกูร สัจริต มุต สัจจาริต
 ๓. อรรค อุกฤษฐไพบุตย์ บุรพาดุตย์ อุกฤษฐาภินิหาร
 ๔. สุภาธิการรังสฤษดิ์ รัชญญัตถกณวิจิตร โสภาย
 ๕. สรรพวงค์ มหาชนโนตมางคประนค บาทบงกช
 ๖. ยุคต ประสิทธิ์สรพศุภผลอุดม บรมสฤษุมาด
 ๗. ทิพยเทพาวตาร ไพศาล เกียรติคุณ อุดยพิเศษ
 ๘. สรรพเทพศรานุรักษ์ วิดิษฐศักดิ์สมญาพินิตประชา
 ๙. นารถ เปรม กระมด ชัตติยราช ประยูร มุต
 ๑๐. มุข มาตยาภิรมย์ อุดมเตชา ธิการ บริบูรณ์
 ๑๑. คุณ สวรร ดยามาทินคร วรคเมกราชติถก มหา
 ๑๒. ปรีวาร นายก อนันต์ มีหันตวรฤทธิเดช สรรพ
 ๑๓. วิเศษ ศีวินทร อเนกชนนิกรสโมสร สัมมต
 ๑๔. ประสิทธิ์วรยศมโหดม บรมราช สัมบัติ นพปด
 ๑๕. เสดนครนัตราติฉัตร ศิริรัตโนปลักษณ มหาบรม
 ๑๖. ราชภีเสกภีลิต สรรพทศทิศวิจิตรไชย สกล
 ๑๗. มไหสวริยมหาสวามินทร์ มเหศวรมหินทรมหา
 ๑๘. รามาราชวโรดม บรม นารถ ชาติ อาชาวไศรย
 ๑๙. พุทธาทิไตร รัตน สรณารักษ์ อุดยศักดิ์ อรรค
 ๒๐. นเรศราชิบัติ เมตดาภรณา สัตตฤไทย อโนป
 ๒๑. ไนยบุญการ สกลไพศาล มหารัชฎาธิบดินทร์
 ๒๒. ปรมินทร์รรมิก มหา ราชา ธิราช บรม นารถ
 ๒๓. บพิตร พระจุลจอมเกล้าเจ้า อยู่หัว
 ทรง พระราช ดำริห์ว่า พระเจ้า ฤกยาเชอ

พระองค์ เจ้า เพ็ญพัฒนพงษ์ ได้เสด็จไป เฝ้า
 เฝ้า วิชา ณ ประเทศยุโรป ครั้น เมื่อ เสด็จ กลับ
 มา ได้รับ ราชการ ตำแหน่ง ผู้ช่วย ปลัด ทูลฉลอง
 กระทรวง เกษตรา ธิการ มีหน้าที่ เสนอ การ จัด การ
 ใน กรม ช่างใหม่ แล เสนอ เสนอ ยม ซึ่ง จะ ตั้ง
 ตำแหน่ง กรม เพาะ ปศุศ อิน นับว่า เป็น กิจการ
 เกิด ขึ้นใหม่ ถึง ว่า ความ ดำเนิน ไป ของ การ
 เหล่านี้ ยังไม่ ถึง ที่ ซึ่ง ควร จะ นับ ว่า มี ผล ก็
 ได้ ทรง รับ ราชการ ใน กระทรวง ซึ่ง เป็น เวลา
 บกพร่อง แทน ตำแหน่ง ปลัด ทูลฉลอง แล รัง
 ราชการ ใน กระทรวง ก็มี พระ กังตั้ง ไม่ ได้ สัม
 บรูณดี แต่ ประกอบ ด้วย ความ อุดม ใส ใน ราชกิจ
 ตาม สามารถ บัดนี้ ก็มี พระชนมายุ เจริญ โวย
 สดมควร ที่ จะ ทรง พระ กรุณา ไป รดเกล้า ไป รดกระ
 หม่อม ยก ย่อง ขึ้นไว้ เป็น พระองค์ เจ้า ต่าง กรม
 พระองค์ หนึ่ง ได้
 จึง มี พระ บรม ราช โอง การ ดำรัส สั่ง ให้
 สถาปนา พระเจ้า ฤกยาเชอ พระองค์ เจ้า
 เพ็ญพัฒนพงษ์ ขึ้น เป็น พระองค์ เจ้า ต่าง กรม
 มี พระนาม ตาม จาฤก ใน พระ สฤษัทรณ บัตร์ ว่า
 พระเจ้า ฤกยาเชอ กรมหมื่น พิไชย บดินทรโรดม
 มุสิกนาม ทรง คักดินา ๕๕๐๐๐ ตาม พระราช
 กำหนด อย่าง พระองค์ เจ้า ต่าง กรม ใน พระบรม
 มหา ราชวงษ์ จึง ทรง เจริญ พระชนมายุ พรรณ

คู่ช พด ปฏิภาณ คุณสาร สัมบัติ สรรพศิริ
สวัสดิ์ พัฒนมงคล วิบุลยศฤงคาร
ทุกประการ

ให้ ทรงตั้ง เจ้า กรม เป็น หมั้น พิไชยมหินท
โรตม ถึง ศักดินา ๖๐๐

ให้ ทรงตั้ง ปลัด กรม เป็น หมั้น พิพัฒนิคม
อนุภต ถึง ศักดินา ๔๐๐

ให้ ทรงตั้ง สุมุหยาณฐี เป็น หมั้น บัศบุร
บำรุง พด ถึง ศักดินา ๓๐๐

อนึ่ง ทรง พระราชดำริเห็นว่า พระเจ้าวรวงษ์
เชอ พระองค์เจ้าเสวรัฐ วงษ์วราวัตร เป็น พระ
โอรส องค์ใหญ่ ของ สมเด็จพระเจ้าน้องยาเธอ
เจ้าฟ้าจุฑามณีศรีศรี กรม พระจักรพรรดิพงษ์
มีหน้าพระไทยมั่นคง ประกอบด้วย ความ อุตสาห
เป็น อัน มาก ฉดตใน กิจ การ ต่าง ๆ ฝ่าย ข้าง
เป็นการ ข้าง แด การ รักษา ระเบียบแบบ อย่าง มี
พระไทย กว้างขวาง ฮารี แก่เจ้านาย ที่เป็น นอกร
กรม เดียว กัน ได้ รับ ราชการ ฉดอง พระเดช
พระคุณ เริ่มแรกใน การ ข้าง ครั้ง ก่อสร้าง สदन
ตุลิต ทั้ง ส่วน ข้าง แบบ อย่าง แด การ บำเรอ ฐี
ภายหลัง ได้ ตำแหน่ง เป็น ผู้รักษา พระราชวัง บาง
ปอิน เป็น ผู้ว่า ราชการ อำเภอก พระราชวัง
ได้รักษา ราชการ ในหน้าที่ มีความ เจริญมั่นคง
สมควร แก่ตำแหน่ง ควร ที่จะ ยกย่อง ขึ้นไว้

ให้ เป็น ที่ เชิดชู พระเกียรติยศ สมเด็จพระเจ้า
น้องยาเธอ เจ้าฟ้ากรม พระจักรพรรดิพงษ์
เป็น หัว หน้า ของ เจ้านาย ซึ่งเป็น นอกร ใน กรม นั้น
พระองค์ หนึ่งได้

จึง มี พระบรมราชโองการ ดำรัส สั่งให้
สถาปนา พระเจ้าวรวงษ์เชอ พระองค์เจ้าเสวรัฐ
วงษ์วราวัตร ขึ้น เป็น พระองค์เจ้าต่าง กรม
มีพระนาม ตาม ฉดก ใน พระสุพรรณบัฏ ว่า
พระเจ้าวรวงษ์เชอ กรมหมื่น อนุพงษ์จักรพรรดิ
ครุชนาม ทรง ศักดินา ๑๓๐๐๐ ตาม พระราช
กำหนด อย่าง พระเจ้าวรวงษ์เชอ พระองค์เจ้า
ต่าง กรม ให้ ทรง เจริญ พระชนมายุ พรรณ
คู่ช พด ปฏิภาณ คุณสาร สัมบัติ สรรพศิริ
สวัสดิ์ พัฒนมงคล ทุกประการ

ให้ ทรงตั้ง เจ้า กรม เป็น หมั้น อนุพงษ์
จักรพรรดิ ถึง ศักดินา ๕๐๐

ให้ ทรงตั้ง ปลัด กรม เป็น หมั้น อนุภต
จักรพันธ์ ถึง ศักดินา ๓๐๐

ให้ ทรงตั้ง สุมุหยาณฐี เป็น หมั้น อนุภต
จักรพด ถึง ศักดินา ๒๐๐

อนึ่ง ทรง พระราชดำริเห็นว่า พระบวรวงษ์
เชอ พระองค์เจ้ากาญจนาภรณ์ศรีศรี ได้ รับ
ราชการ ใน กรม ทหาร รักษา พระ องค์ แต่ เริ่ม แรก
มา ได้ เลื่อน ยก ขึ้น โดย ลำดับ จน ถึงได้ เป็น

นายพันโท ราช องครักษ์ ประจำการ ได้ออก
เป็นผู้บังคับการ กรม ทหารราบที่ ๑๔ ทหาร
หน้าราบที่ ๑๑ ต่อมาจึง ครั้นเมื่อถึงกำหนด
ก็ได้กลับเข้ามารับราชการ เป็น ราช องครักษ์
ประจำการ แต่เลื่อนยศขึ้น เป็น นาย พันเอก
ภายหลังทรง พระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม
ให้เป็น ผู้บังคับการ กอง คับ เพด็จ สวรรคต มี
พระ อัยยาไศรย ซื่อตรงจง รักภักดี คอไตฝ่า
ลของ รุดี พระบาท เป็นอัน มาก ประกอบด้วย
สติปัญญา สามารถใน กิจการ ต่าง ๆ ทั้ง การ
ช่าง แดการ เม็ดเตล็ดทั่วไป ถึงมิได้เป็น พระ
โอรสองค์ ใหญ่ของ พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรม
พระราชวัง บวรวิไชย ก็เป็นผู้ซึ่ง สมควร จะ
ได้รับ พระ มหากรุณา ยกย่อง ขึ้นไว้ ให้ เป็นพระ
องค์เจ้าต่าง กรม ฝ่าย พระราชวัง บวร เชิดชู
พระ เกียรติยศ กรม พระราชวัง บวร พระองค์
หนึ่งได้

จึง มี พระ บรม ราชโอง การ ดำรัสสั่งให้
สถาปนา พระ บรมวงศ์เธอ พระองค์เจ้ากาญจโน
ภาส รัศมี ขึ้น เป็น พระองค์เจ้าต่าง กรม มี
พระนาม ตาม จาฤกใน พระ อัฐพรณบัตรว่า พระ
บรมวงศ์เธอ กรมหมื่น ชานุมัย บวร ยศ
ถึงนาม ทรงศักดินา ๓๐๐๐ ตามพระราช กำหนด
อย่าง พระองค์ เจ้าต่าง กรม ใน พระราชวังบวร

ให้ทรง เจริญ พระชนมายุ พรรณ สุข พล ปฏิ
ภาณ คุณ ดำรง สมบัติ สรรพ ศิริสวัสดิ์
พิพัฒน์มงคล ทุก ประการ
ให้ทรง ตั้ง เจ้ากรม เป็น หมื่น ชานุมัย
บวร ยศ ถึง ศักดินา ๕๐๐
ให้ทรง ตั้ง ปลัด กรม เป็น หมื่น ประนต
บวรศักดิ์ ถึง ศักดินา ๓๐๐
ให้ทรง ตั้ง สมุห บัญชี เป็น หมื่น พิทักษ์
บวร พล ถึง ศักดินา ๒๐๐
ให้ผู้ที่ ได้รับ ตำแหน่ง ยศ ทั้ง ๕ นี้ ทำราชการ
ใน หลวง แดใน กรม ตาม อย่าง ขรรมนิยม
เจ้ากรม ปลัดกรม สมุห บัญชี ในพระองค์เจ้าต่าง
กรมทั้งปวงสืบไป ขอให้ มี ศุภสวัสดิ์ เจริญ เทอญ
อนึ่ง ทรง พระราช ดำรัสสั่งว่า พระยาสุโข
ทัยวิเทศ ได้เริ่มต้น รับราชการ มาใน กรม
ศึกษาธิการ เหตุด้วย เป็น ผู้ ได้ เรียน ภาษาบาฬี
มีความรู้ เข้าแปลใน สำนาน มี ประโยคได้เป็น
เปรียญ ภายหลัง ได้เป็น ผู้ โดย เล็ดจ พระเจ้า
ลูกเธอ ๔ พระองค์ ออกไปทรง เล่าเรียนใน
ประเทศ ยุโรป เป็น ครั้ง แรก เพราะเหตุ ที่ได้
ถวาย พระ อักษร ภาษาไทย มา แต่ ยัง เล็ดจ อยู่
ใน กรุงเทพ ฯ เป็น ที่ รักใคร่ ของ พระเจ้า ลูกเธอ
ผู้เป็น ศิษย์ โดย สนิท ทุก พระองค์ ครั้น เมื่อ
พระเจ้า ลูกเธอ เล็ดจ เข้าเรียน ภาษา อังกฤษ

มีเวลาว่าง จึง ทรง พระ กรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้เป็นผู้ช่วยใน สำนาน ทูต สยาม กรุง ลอนดอน อีก ตำแหน่ง หนึ่ง ได้ ถูเลือกโอกาส อัน ออก ไป อยู่ ใน ประเทศ ยุโรป นั้น ด้วยดี เรียน ภาษา อังกฤษ ใน ระหว่าง ๗ ปี ที่ ได้รับราชการ อยู่ นั้น ด้วย ความ เพียร และ ทน ของตนเอง มีความ รู้ กว้าง ขวาง ทั้ง เป็น ผู้ ที่ ได้ เข้า ตาม เล็ดจ์ พระเจ้า นอง ยาเซอ กรมหลวงวงษ์วโรประการ แด่ พระเจ้า นอง ยาเซอ กรมหลวงดำรงราชานุภาพ ซึ่ง เล็ดจ์ ไป ยัง ราชสำนักต่าง ๆ ใน ประเทศยุโรป แด่ อเมริกา ใน ชั้นหลัง ที่ สุด ได้ เป็น เลขานุการ แด่ ทำ การ แทนราชทูต สยาม ใน ประเทศ อังกฤษ ทั่ว คราว ครั้นเมื่อ กลับ เข้า มา ยัง กรุง เทพมหานคร ได้ เริ่มต้น รับ ราชการ เป็น เลขานุการ เลื่อน บัด ี กระทรวงมหาดไทย แล้วยัง ไป เป็น ข้าราชการ พิเศษ จัดการ เมือง สงขลา แด่ เมือง พัทลุง ซึ่ง ภายหลังรวม ขึ้น เป็น มณฑล นครศรีธรรมราช แล้วยัง แล ขยาย ออก ไป ถึง เมือง มลายู ๘ เมือง ได้ เริ่มต้น ตั้ง การ ปกครอง มณฑล ด้วย ความ สามารถ เป็น อัน มาก วาง แบบ อย่าง การ ปกครอง การตรวจพากร แด่ คลัง เริ่ม ตั้ง การ ยุติธรรมวางระเบียบแบบ อย่าง ก่อขึ้น ที่ จะ ตั้ง ยัง กระทรวงส่วน การ โยธา ใน มณฑล นั้น ก็ได้ ชุคคตอง แด

ทำ ทาง เป็น ที่ สัตย์จวไป มา ทั้ง ทาง บก ทางเรือ เป็น อัน มาก ส่วน การ ปกครอง เมือง มลายู ซึ่ง เป็น การ ยาก ด้วย เกี่ยว แก่ สำนาน ก็ได้ จัดวิธีพิจารณา คน โทมตาม ให้ เป็น การ ดำริ้งดัง เป็น แบบ อย่าง เรียบ ร้อย ได้ ส่วน การ จรใน ระหว่าง ที่ รับ ราชการ นั้น ก็มี หลาย คราว คือ ไป ประเทศ อินเดีย แด่ ยวา แด่ ไป รักษา ราชการ แด่ ทำ สัตย์ญา เมือง กถันตัน อัน เป็นชื่อ ราชการ สำคัญ ที่ คง ใช้ ดัด บัญญา เป็น อัน มาก ได้รับ ราชการ ใน มณฑล นอก กรุง เป็น เวลา ถึง ๓๐ ปี มีความ รู้ แด่ ขำนาญ กว้าง ขวาง ใน ทาง ปกครอง พระราช อาณาเขต ครั้น เมื่อ รัตนโกสินทร ศก ๑๒๕ จึง ทรง พระ กรุณาโปรดเกล้า โปรดกระหม่อม ให้ เข้า มา รับ ราชการ ใน ตำแหน่ง เลื่อน บัด ี กระทรวง โยธาธิการ ได้ เริ่ม จัด การ ใน กระทรวง นั้น ทั้ง เป็น ผู้ ที่ ได้รับ ถอดอง พระเดช พระคุณ การ ส่วน พระองค์ ใน การ ก่อ สร้าง พระ ที่นั่ง อัมพรสถาน แด่ ดำริห์เริ่ม การ ก่อ สร้าง พระ ที่นั่ง อัน นคส์มาคม มีเวลา ได้ ออก ไป ตรวจ การ ใน มณฑล ไทรบุรี แด่ มลายู ประเทศ ซึ่ง เข้า กัน ใน การ ปกครอง ครั้นเมื่อ เล็ดจ์ พระ ราช ดำเนิร กลับ จาก ประเทศ ยุโรป ครั้น ทรง พระ กรุณาโปรดเกล้าโปรดกระ

หม่อมให้ย้ายไปรับราชการในตำแหน่งเสนาบดี
กระทรวงพระนครบาล เพื่อจะได้ตรวจตราจัด
การปกครอง มณฑล กรุงเทพฯ แต่บัญชาการ
กรมศุขาภิบาล ส่วน การ ซึ่งได้ ถัดของ พระเดช
พระคุณ เหนาะ พระองค์ มี การ ก่อสร้าง พระ
ที่นั่ง เป็น ต้น ก็ ยัง คง คิด อยู่ เป็น การ เหนาะ คน
อีก แพนก หนึ่ง

พระยาสุโขทัยนิพนธ์ เป็นผู้ มี อธิยาไศรย
ชื่อ ตรง มัน คง คือ ความ คิด อันได้ กำหนดไว้
ว่าจะ ทำ แล้ว มิได้ ละเลย ให้ จืดจาง เค็ดอื่น ภาย
มีความ รู้ แล สติ ปัญญา พอที่ จะ ใช้ ความ ตั้งใจนั้น
ให้ดำเนินไปได้ ด้วย แยก คาย แล อูบาย อัน ชอบ
ประกอบ ด้วย ความ กตัญญู แล กตเวที ทั้ง เมตตา
ปรานี เป็น เบื้อง หน้า มีความ อุตสาห แต่ ความ
เพียร เป็น กำลั จึง อาจ จะ ยิง ราช กิจ ทั้ง ปวง
ในหน้าที่ให้สำเร็จได้ โดย สดวกดี ควร จะ ชม
เป็นที่ นิยม ทั่วไป ใน หมู่ชน เป็น อัน มาก ปรากฏ
มาโดยลำดับ ทรง พระ ราช ดำริ ให้ ว่า ผู้ ซึ่ง มี
อธิยาไศรย แล ความ สามารถ เช่นนี้ คง จะ ได้
รับ ราชการ ใน ตำแหน่ง หน้าที่ ยืนยาวสืบไป เป็น
ผู้สมควร จะ ได้ ทรง พระ กรุณา โปรด เก้าโปรด
กระหม่อมยกย่อง ขึ้นไว้ ใน ตำแหน่ง เจ้า พระยาให้
เป็น ตัวอย่าง ของ ข้าราชการ ทั้ง ปวง สืบไปภายหน้า

จึง มี พระ บรม ราช โอง การ ดำรัส สั่ง ให้
สถาปนา พระยาสุโขทัยนิพนธ์ ขึ้น เป็น เจ้าพระยา
มี สัมญาจาก ใน หิริญบัตรว่า เจ้าพระยา ยมราช
ชาติ เสด็จคนรินทร์ มหินทรา ธิปัต ศิริ วิไชย
ราชมไหศวรรย บวรวิชัย ภูมิพิทักษ์ โดกา ธิกรณ
สิงหาพิทยภูมูรชาชราชธานี มหาสมุทรประชา
สุโขทัย บริหาร อเนก นรตมาคม สรร โภค
สุทธิสุข วัฒนา การ มหานคราภิบาล อรรค
มาศยา ธิปัต อภิชัย พิริยบรากรมพาหุ กษนาม
ถือกักตินา ๓๐๐๐๐ จง เจริญ ฤกษ์ ชนมาเยุ พรรณ
คู่ช ศิริสวัสดิ์ พิพัฒน์มมงคล ขนสารสมบัติ บริวาร
สัมบูรณ์ ทุก ประการ เทอญ

พระราชทานเครื่องยศ

- พระเจ้าสุทนต์เชอ กรมหมื่นพิไชยมหินทโรดม
- ๑. ประกาศทอง ๑๐๘ เม็ด ๓ สาย
  - ๒. ถากกระบอกทองคำ ถาดรองตราจตุรมงกุฏ ๑
  - ๓. พระมาตาเส้าสีเทิน เครื่องทองคำดงยา
สำหรับ ๓
  - ๔. ถัดของพระองค์จับ แล เขียวบาด พร้อม
สำหรับ ๓
  - ๕. พระแสง ฎีปิ่น ผัก ทอง คำ
- พระเจ้าวรวงษ์เชอ กรมหมื่นอนุพงษ์จักรพรรดิ
- ๑. ถากกระบอก ทองคำ ถาดรองตรามงกุฏ ๑